

La Vanguardia en català

AL MINUTO / INTERNACIONAL / POLITICA / OPINIÓ / SOCIEDAD / DEPORTES / ECONOMÍ **SUSCRÍBETE**

Directo Guerra Ucrania - Rusia | Últimas noticias sobre la invasión, en directo | **Ca**

EL LLIBRE DEL DIA

Núria Perpinyà: “M’agrada fer mons, és la meva obligació com a escriptora”

L'escriptora debuta en la ciència-ficció amb 'Diatomea' (La Magrana)

Núria Perpinyà, a la platja del Somorrostro de Barcelona (EP)

Francesc Bombí-Vilaseca

Barcelona

03/04/2022 16:00

Si en la seva anterior novel·la, *I, de sobte, el paradís* (Comanegra), Núria Perpinyà (Lleida, 1961) explorava les addiccions a internet i les xarxes socials, ara fa un pas més enllà en la tecnologia i s'embranca directament cap a la

ciència-ficció a *Diatomea* (La Magrana) situada en un món devastat per inundacions al segle XXIII. La diatomea a què al·ludeix el títol és una alga microscòpica que donen color turquesa a les aigües paradisiàques i alhora en reflectir la llum fan blau el mar, explica l'autora.

Perpinyà assegura que quan va anar a viure a Barcelona, fa un parell d'anys, va sentir que necessitava canvis, i d'alguna manera va aterrar a la ciència-ficció: “Em dona molta llibertat imaginativa i em permet parlar del temps actual, de la política demagògica”, alhora que reconeix que abans va trencar “els prejudicis que tenia sobre el gènere, que li sembla molt potent”, i cita autors inspiradors com ara Karel Čapek, William Gibson, Ursula K. Le Guin, Isaac Asimov o J. G. Ballard. No ha volgut que fos molt científista, tot i que ha buscat assessorar-se en aquest sentit, “però no gaire perquè volia era fer una cosa diferent, i gairebé m'han ajudat més Josep Pla o Joaquim Ruyra i la literatura de mar, en molts aspectes”. “Estava tipa del realisme”, afegeix, per matisar que de totes maneres “és una novel·la realista en el sentit que no hi ha monstres ni extraterrestres, tot el que passa podria succeir perquè no hi ha res estrany. Ni distopies ni apocalipsis”.

El poder de la ciència-ficció

“La ciència-ficció em dona molta llibertat imaginativa i em permet parlar del temps actual, de la política demagògica”, diu l'escriptora

---

A la novel·la, un físic proposa una solució dràstica per fer front a les inundacions: suprimir l'aigua. En un món on ja no existeix el menjar tradicional ni les guerres i els robots estan integrats a la societat, aquesta solució troba el seu espai. “Quan hi ha un conflicte és possible proposar barbaritats i trobar una solució terrible i absurda i destructiva, però també veig que es proposen solucions terribles i destructives en la realitat –ironitza–. I encara m'han dit que m'he quedat curta i tot”. “De fet, l'aigua ja s'està privatitzant, així que tot és possible”, remarca. Així, aborda “la manipulació del poble a través dels discursos demagògics” i la defensa de la llibertat individual.

Perpinyà també veu l'obra com una *natura plangens*, un gènere que ja existia a l'edat mitjana i que va tenir importància durant el romanticisme, en què la natura es revolta contra els humans: “La novel·la és una queixa de la natura,

que no li agrada com la tractem”. La pandèmia, durant la qual la va escriure, “ens ha fet veure que el caos pot arribar quan menys t’ho esperes i pot canviar completament la civilització humana de cop”. Així i tot, no pretén ser un pamflet, sinó un llibre “per distreure’s i que alhora pugui agradar als interessats en el medi ambient, la política o el feminisme”.

L'escriptora Núria Perpinyà a la platja del Somorrostro de Barcelona (Guillem Roset / ACN)

La novel·la és una de les primeres apostes de la renovada editorial La Magrana –ara sota el paraigua del grup Penguin Random House i la direcció literària de Joan Riambau–. “He inventat tot el que he volgut”, diu l’autora, que ha intentat crear tot un món: “M’agrada fer mons, penso que és la meva obligació com a escriptora, igual com el fuster fa taules”.

A la novel·la, Perpinyà també intenta “fer un temps més ample, perquè el present no existeix”, sinó que a cada moment ja som passat projectat en el futur, un temps dinàmic. De moment, el present de Perpinyà passa per la ciència-ficció, i el futur, avisa, probablement també.